

Arrest

nr. 219 538 van 8 april 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNES
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 november 2018 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X, X, X en X, heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 oktober 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen afgesloten wordt met een technische weigering en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. VANCRAEYNES verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. TASSENOY, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient samen met haar kinderen op 1 april 2015 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 16 oktober 2018 wordt deze aanvraag afgesloten met een technische weigering. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“R., S. (..) (R.R.: xxxxxxxxxx)

Geboren te Tbilisi op 22.01.1984

+ minderjarige kinderen:

-K., A. (..); °24.05.2008

-K., E. (..); °13.09.2009

-K., A. (..); °13.07.2011

-K., M. (..); °13.03.2013

Nationaliteit: Georgië

Adres: (..)

Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 01.04.2015, wil ik u informeren dat deze aanvraag hierbij afgesloten wordt met een technische weigering:

Artikel 9ter §1 – alinea 3 van de wet van 15 december 1980 stelt dat de vreemdeling samen met de aanvraag “alle nuttige en recente inlichtingen aangaande zijn ziekte” overmaakt.

Uit analyse van de medische stukken overgemaakt in het kader van de bovenvermelde aanvraag, blijkt dat de adviserende arts van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft vastgesteld dat, om zich te kunnen uitspreken over de aandoening van de aanvrager, bepaalde bijkomende medische inlichtingen noodzakelijk zijn om een volledig en objectief medisch advies te kunnen geven. Op 24.05.2018 werd aan betrokkene een uitnodiging overgemaakt om binnen de vier weken verschillende bijkomende medische inlichtingen en stukken over te maken. Deze uitnodiging werd eveneens naar de advocaat van betrokkene gefaxt op diezelfde datum. Daar betrokkene de gevraagde medische inlichtingen niet heeft overgemaakt binnen de vooropgestelde termijn, bevindt de adviserende arts zich in de onmogelijkheid een medisch advies uit te brengen (zie bijgevoegde bijlage d.d. 16.10.2018). Hieruit volgt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf negatief wordt afgesloten wegens gebrek aan voorlegging van de gevraagde nuttige inlichtingen.

Gelet op de aanvraag om machtiging tot verblijf d.d. 01.04.2015 door betrokkene ingediend overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en gezien de genoemde datum binnen een termijn van zes maanden valt, volgend op de afloop van haar asielprocedure d.d. 02.03.2015 werd voor onderhavige beslissing gebruik gemaakt van de taal die voor deze asielprocedure gekozen / bepaald werd, te weten het Nederlands (Toepassing van artikel 51 / 4§3 van de wet van 15 december 1980).”

1.3. Op 16 oktober 2018 wordt de verzoekende partij tevens het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Il est enjoint à Madame, qui déclare se nommer:

De mevrouw, die verklaart te heten:

Nom/naam : R. (..)

Prénom/voornaam : S. (..)

Date de naissance/geboortedatum : 22.01.1984

Lieu de naissance/geboorteplaats : Tbilisi

Nationalité/nationaliteit : Georgië

+ enfants/kinderen :

-K., A. (..); °24.05.2008

-K., E. (..); °13.09.2009

-K., A. (..); °13.07.2011

-K., M. (..); °13.03.2013

de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le territoire des États qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen, sauf si elle possède les documents requis pour s'y rendre, wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

*dans les 30 jours de la notification de décision
binnen 30 dagen na de kennisgeving*

**MOTIF DE LA DECISION :
REDEN VAN DE BESLISSING:**

L'ordre de quitter le territoire est délivré en application de l'article (des articles) suivant(s) de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o En vertu de l'article 7, alinéa 1er, 1° de la loi du 15 décembre 1980, il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2 : l'intéressée n'est pas en possession d'un visa valable. Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid op omdat het beroep voor de minderjarige kinderen enkel werd ingesteld door de moeder en niet ook de vader.

2.2. Er blijkt inderdaad dat verzoekende partij alleen optreedt als vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen. In principe moeten de ouders evenwel gezamenlijk optreden als wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind (artikel 376, eerste lid BW). In casu blijkt aldus niet dat de minderjarige kinderen op geldige wijze werden vertegenwoordigd. Het beroep is dan ook niet ontvankelijk voor zover het werd ingesteld door verzoekende partij als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel, gericht tegen de eerste bestreden beslissing, betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Wat de beslissing 9ter betreft

Eerste middel

Overwegende dat verzoekers een eerste middel nemen van de schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

- *Eerste lid : betreffende de schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980*

Overwegende dat tegenpartij een nieuw motief van weigering van een verblijfstitel aan artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 voegt.

Dat artikel 9ter aan tegenpartij inderdaad toestaat geen verblijfstitel toe te kennen op grond van een aanvraag 9ter omdat de aanvraag onontvankelijk en ongegrond werd verklaard.

Dat dit de twee enige wettelijke voorziene redenen zijn om een verblijfstitel te weigeren op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Dat volgens hetzelfde artikel een aanvraag wegens de volgende redenen onontvankelijk kan worden beschouwd.

« De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in §2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

[4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een

ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;]

[5°] in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling [met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, §3, 1°, 2° of 3° en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan].;

Dat dit artikel ook de motieven geeft waarvoor een aanvraag ongegrond kan worden verklaard, hetzij, wanneer de vreemdeling niet aantoonst (dat hij) "op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Dat de aanvraag uiteindelijk zonder voorwerp kan worden verklaard in een bijzondere hypothese voorzien door artikel 9ter §7 van de wet van 15 december 1980, die stelt dat « § 7. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbepaald verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt».

Dat dit in casu ook niet het geval is.

Dat dit artikel geenszins de mogelijkheid meldt om een aanvraag wegens technische reden "onontvankelijk of ongegrond" te verklaren.

Dat het daarenboven in casu niet over een oproeping gaat om te worden ontvangen door de ambtenaar-geneesheer van tegenpartij.

Dat deze Rechtsmacht reeds achtte dat:

Il ressort du courrier du 17 mars 2016, qu'il ne s'agit nullement d'une convocation à laquelle était invitée la partie requérante mais d'une demande d'actualisation comme le précise, par ailleurs, la première décision attaquée, que dès lors, cette motivation ne correspond nullement aux cas dans lesquels la partie défenderesse peut refuser techniquement une demande de séjour introduite sur la base de l'article 9 ter de la loi du 15 décembre et tels que prévus par l'article 9ter, §1/1, de la loi du 15 décembre 1980.

Les observations émises par la partie défenderesse dans sa note d'observations ne sont pas de nature à renverser les constats qui précèdent.

(DvV, arrest nr. 182 703 dd. 22 februari 2017).

Dat tegenpartij die zich op een technische reden grondt om een verblijfstitel aangevraagd op grond van artikel 9ter te weigeren, een voorwaarde aan de wet voegt, en bijgevolg, vermelde wettelijke bepaling schendt.

Dat het middel gegrond is."

- Tweede lid : betreffende de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991

Dat de wetgever, die de wet van 29 juli 1991 heeft aangenomen, in artikelen 2 en 3 van deze wet een verplichting inleidde voor de administratieve overheden om hun beslissing te motiveren.

Dat deze artikelen bepalen dat:

«Art. 2. Les actes administratifs des autorités administratives visées à l'article premier doivent faire l'objet d'une motivation formelle. »

«Art. 3. La motivation exigée consiste en l'indication, dans l'acte, des considérations de droit et de fait servant de fondement à la décision. Elle doit être adéquate. »

Dat de bestuurshandeling krachtens artikel 3 van de wet van 29 juli 1992 de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Dat de Raad van State aan deze verplichting van vaste rechtspraak herinnert.

Dat deze verplichting aan de justitiabelen toelaat de motiveringen van de beslissing te verstaan, en, indien nodig, een beroep tegen deze in te dienen.

Dat verzoekers in casu bij lezing van deze enkele bestreden beslissing niet in staat zijn om de motieven te verstaan die bestreden beslissing gronden.

Dat de bestreden beslissing genomen door tegenpartij in rechte niet gegrond is.

Dat geen enkele wettelijke bepaling immers aan tegenpartij de mogelijkheid biedt het toekennen van een verblijfstitel dat op grond van artikel 9ter werd aangevraagd, wegens een technische reden te weigeren.

*Dat tegenpartij bijgevolg artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 schendt.
Dat het middel gegrond is."*

3.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

"Ter ondersteuning voert verzoekende partij aan dat geen enkele wettelijk bepaling de gemachtigde van de Staatssecretaris toestaat om de aanvraag o.g.v. art. 9ter van de Vreemdelingenwet te weigeren wegens een technische reden. Door de aanvraag o.g.v. art. 9ter van de Vreemdelingenwet te weigeren, zou art. 3 EVRM geschonden zijn.

Vooreerst laat verweerder nopens de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991, die allen de formele motiveringsplicht betreffen, gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek nopens de formele motiveringsverplichting (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De verweerder merkt op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover verzoekende partij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). In antwoord op de in het middel ontwikkelde concrete kritiek die de inhoud van de motivering en aldus de materiële motiveringsplicht betreft, laat verweerder gelden dat de kritiek van verzoekende partij niet kan worden aangenomen.

Verweerder laat gelden dat de bestreden beslissing gesteund werd op art 9ter, §1, 3de lid van de Vreemdelingenwet.

Voormeld artikel luidt als volgt:

"De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. "

In casu heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris verzoekende partij op 24.05.2018 verzocht om binnen de vier weken verschillende bijkomende medische inlichtingen en stukken over te maken.

Verzoekende partij betwist niet dat zij hiertoe werd uitgenodigd. Zij betwist evenmin dat zij heeft nagelaten om de gevraagde bijkomende medische inlichtingen en stukken over te maken.

Aangezien verzoekende partij naliet om de gevraagde bijkomende medische inlichtingen te verschaffen, kon de arts-adviseur onmogelijk een volledig en objectief medisch advies verschaffen.

Dit werd ook zo door de arts-adviseur aan de gemachtigde van de Staatssecretaris meegedeeld per schrijven van 16.10.2018:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 01.04.2015.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Aangezien bepaalde bijkomende medische inlichtingen noodzakelijk zijn om een volledig en objectief medisch advies te kunnen geven en betrokkene heeft nagelaten deze over te maken binnen de vooropgestelde termijn, is het niet mogelijk het medisch dossier te beoordelen.

Ik verklaar hierbij, dat ik mij in de onmogelijkheid bevind een medisch advies uit te brengen over de huidige medische toestand van betrokkene."

De gemachtigde van de Staatssecretaris heeft de aanvraag van verzoekende partij vervolgens terecht o.g.v. art. 9ter, §1, 3de lid van de Vreemdelingenwet om technische redenen geweigerd.

Verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij voorhoudt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris een voorwaarde aan de wet zou hebben toegevoegd.

Verweerder herhaalt dat art 9ter, §1, 3de lid van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk voorziet in de verplichting voor de vreemdeling om alle voor de beoordeling van zijn gezondheidstoestand nuttige en recente inlichtingen te verschaffen.

De arts-adviseur kan onmogelijk de situatie van de tegenpartij ten gronde beoordelen wanneer men in gebreke blijft de daartoe vereiste stukken over te maken.

De bestreden beslissing werd terecht in toepassing van art. 9ter, §1, 3de lid van de Vreemdelingenwet genomen.

De verzoekende partij voert in haar eerste middel nog aan dat de beslissing waarbij de aanvraag om technische redenen werd geweigerd, een schending van artikel 3 EVRM uitmaakt.

Verweerder laat gelden dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat. Wanneer de bestreden beslissing geen verwijderingsbeslissing uitmaakt, is er geen risico op schending van artikel 3 EVRM.

Zie in deze zin:

“De Raad wijst er opnieuw op dat de bestreden beslissing geen verwijderingsbeslissing uitmaakt, zodat er geen risico bestaat op een schending van artikel 3 van het EVRM door het definitief worden van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing houdt enkel in dat verzoeker geen verblijfsrecht krijgt op basis van zijn aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De verwerende partij kan derhalve niet verweten worden geen onderzoek gedaan te hebben naar een eventuele schending van voormelde artikel 3 van het EVRM nu de bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten bevat.” (R.v.V. nr. 144.757 dd. 04.05.2015)

Volledigheidshalve merkt verweerder nog op dat het de arts-adviseur noch de gemachtigde ten kwade geduid kan worden dat er geen onderzoek naar art. 3 EVRM werd gevoerd nu verzoekende partij zelf in gebreke is gebleven om de voor de beoordeling van haar specifieke situatie noodzakelijke stukken te verschaffen.

Verweerder merkt nog op dat de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht, eruit bestaat om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Het komt aldus niet aan de Raad toe om een opportuniteitsonderzoek te doen over de door de verzoekende partij aangebrachte medische attesten. De gemachtigde van de Staatssecretaris heeft zich bij het nemen van de bestreden beslissing gebaseerd op de vaststellingen van de arts-adviseur die zich zoals hiervoor reeds werd uiteengezet in de onmogelijkheid bevond om een medisch advies uit te brengen over de medische toestand van verzoekende partij aangezien zij nagelaten heeft de gevraagde bijkomende medische inlichtingen te verschaffen.

Verzoekende partij toont met haar uiteenzetting in het verzoekschrift niet aan dat het kennelijk onredelijk was van de verweerder om zich bij het nemen van de bestreden beslissing te baseren op de bevindingen van de arts-adviseur.

Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het tweede middel kan evenmin worden aangenomen.”

3.3. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekende partij belang ontbeert bij haar middel. Zoals blijkt uit het administratief dossier heeft zij nagelaten in te gaan op de vraag van de arts-adviseur om een update van haar medische situatie kenbaar te maken. Deze vraag kwam er naar aanleiding van de vaststelling dat de medische gegevens die in bezit zijn van de administratie dateren van 2015 en anno 2018 niet duidelijk is of deze nog als actueel kunnen beschouwd worden. Ook bij het verzoekschrift voegt de verzoekende partij geen enkel stuk waaruit blijkt dat er actueel nog steeds sprake is van een medische problematiek. Er blijkt dan ook niet dat verzoekende partij nog steeds gewag kan maken van een medische problematiek zodat een eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing haar geen voordeel kan opleveren.

3.4. Daarnaast wijst de Raad er verder op dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

In de eerste bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 9ter, §1, derde lid van de vreemdelingenwet en wordt gesteld dat de aanvraag negatief wordt afgesloten wegens gebrek aan voorlegging van de gevraagde inlichtingen.

3.5. Verzoekende partij betoogt in essentie dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet de technische weigering zoals die in de eerste bestreden beslissing wordt gebruikt niet voorziet. Zij stelt dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet enkel toelaat de aanvraag ofwel onontvankelijk te verklaren ofwel ongegrond.

3.6. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1

De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2

Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een

aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.

§ 4

De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5

De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6

Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§ 7

De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbeperkt verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt.

§ 8

De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk wordt louter beoordeeld op grond van de laatst ingediende aanvraag die bij een aangetekende zending werd overgezonden aan de minister of aan zijn gemachtigde. De vreemdeling die een nieuwe aanvraag indient wordt geacht afstand te doen van de eerder ingediende hangende aanvragen."

3.7. Zoals blijkt uit de bestreden beslissing verwijst de verwerende partij naar artikel 9ter, §1, derde lid van de vreemdelingenwet om de aanvraag te weigeren. Zij geeft ook een motivering in feite, met name wijst zij erop dat de vreemdeling alle nuttige en recente inlichtingen aangaande zijn ziekte met de aanvraag moet overmaken en dat, ondanks de uitdrukkelijke vraag hiertoe door de arts-adviseur, de verzoekende partij verzaakt heeft aan het overmaken van deze inlichtingen zodat de arts-adviseur in de onmogelijkheid is een medisch advies uit te brengen (zie schrijven van de arts-adviseur van 16 oktober 2018 als bijlage gevoegd aan de bestreden beslissing). Bijgevolg oordeelt de verwerende partij dat de aanvraag negatief wordt afgesloten wegens gebrek aan voorlegging van de gevraagde inlichtingen.

3.8. Artikel 9ter, §1, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over moet maken aangaande zijn ziekte. Het komt verder, zoals blijkt uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet, de arts-adviseur toe een advies te geven op grond van de door de vreemdeling overgemaakte gegevens, conform artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet.

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op 1 april 2015 een aanvraag om medische regularisatie in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet heeft ingediend waarbij zij wees op haar medische toestand. Bij deze aanvraag werden medische getuigschriften gevoegd dd. 29 juli 2014 en 19 februari 2015.

Op 28 mei 2015 werd voormelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Bij arrest nr. 169 181 van 7 juni 2016 werd deze beslissing evenwel door de Raad vernietigd. Op 28 maart 2017 wordt ten gevolge hiervan een nieuwe beslissing tot onontvankelijkheid genomen. Naar aanleiding van het ingediende beroep hiertegen laat de verwerende partij de Raad op 30 mei 2017 via schrijven weten dat de beslissing van 28 maart 2017 ingetrokken is. Bij arrest nr. 190 252 van 31 juli 2017 wordt het beroep dan ook verworpen. Op 11 augustus 2017 neemt de verwerende partij andermaal een onontvankelijkheidsbeslissing. Op 4 mei 2018 vernietigt de Raad bij arrest nr. 203 495 voormelde beslissing. Op 14 mei 2018 vraagt de verwerende partij ten gevolge hiervan een nieuw medisch advies aan de arts-adviseur.

Op 24 mei 2018 richt de arts-adviseur volgend schrijven zowel aan verzoekende partij als aan haar advocaat:

“De Medische Sectie van de Directie Uitzonderlijk Verblijf van de Dienst Vreemdelingen zaken heeft mij verzocht de door u aangehaalde gezondheidsproblemen te beoordelen in het kader van uw aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Ik ben van oordeel dat de door u overgemaakte medische gegevens onvoldoende zijn om mij toe te laten een volledig en objectief medisch advies te verstrekken.

Deze appreciatie vereist dat het bijgevoegd medisch attest volledig en leesbaar wordt ingevuld;; wij vragen u dit attest binnen de 4 weken na ontvangst per post over te maken aan:

Dienst Vreemdelingen zaken, Directie Uitzonderlijk Verblijf – Medische Sectie, WTC II, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel, per post of op faxnummer 02 274 66 87.

Gelieve bovendien volgende medische rapporten voor te leggen:

Update van evolutie, klinische toestand en behandeling sinds 2015

Het is in uw belang om alle pertinente medische stukken voor te leggen om mij toe te laten een zo objectief en volledig mogelijk advies te verstrekken.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat indien u zonder geldige reden geen gevolg geeft aan deze uitnodiging, of desgevallend, niet de exacte medische rapporten voorlegt zoals hierboven opgesomd, wij zullen besluiten dat de hier bedoelde procedure geen belang meer heeft voor u en de betreffende aanvraag zonder gevolg geklasseerd zal worden. Dit zal eveneens het geval zijn indien het niet mogelijk is om u te bereiken op het laatste adres waarvan u ons op de hoogte heeft gebracht.

Desgevallend wordt ook het attest van immatriculatie ingetrokken, dat u in deze verblijfsprocedure werd afgeleverd.”

“De Medische Sectie van de Directie Uitzonderlijk Verblijf van de Dienst Vreemdelingen zaken heeft mij verzocht de door u aangehaalde gezondheidsproblemen te beoordelen in het kader van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012), welke u voor genoemde vreemdeling/en per aangetekend schrijven van 24.05.2018 indiende.

Ik ben van oordeel dat de overgemaakte medische gegevens onvoldoende zijn om mij toe te laten een volledig en objectief medisch advies te verstrekken.

Deze appreciatie vereist dat het bijgevoegd medisch attest volledig en leesbaar wordt ingevuld door de behandelende arts; ik vraag u uw cliënt hiervan op de hoogte te brengen dit attest binnen de 4 weken na ontvangst per fax op uw kantoor overgemaakt dient te worden aan:

Dienst Vreemdelingen zaken, Directie Uitzonderlijk Verblijf – Medische Sectie, WTC II, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel, per post of op faxnummer 02 274 66 87.

Gelieve uw cliënt te vragen bovendien volgende medische rapporten voor te leggen:

Update van evolutie, klinische toestand en behandeling sinds 2015

Het is in het belang van uw cliënt om alle pertinente medische stukken voor te leggen om mij toe te laten een zo objectief en volledig mogelijk advies te verstrekken.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat indien uw cliënt(e) zonder geldige reden geen gevolg geeft aan deze uitnodiging, of desgevallend, niet de exacte medische rapporten voorlegt zoals hierboven opgesomd, wij zullen besluiten dat de hier bedoelde procedure geen belang meer heeft voor uw cliënt(e) en de betreffende aanvraag zonder gevolg geklasseerd zal worden. Dit zal eveneens het geval zijn indien het niet mogelijk is om uw cliënt(e) te bereiken op het laatste adres waarvan u of uw cliënt(e) ons op de hoogte heeft gebracht.

Desgevallend wordt ook het attest van immatriculatie ingetrokken, dat aan uw cliënt(e) in deze verblijfsprocedure werd afgeleverd.”

Bij dit schrijven werd eveneens een blanco standaard medisch getuigschrift gevoegd om te laten invullen door de behandelend arts.

Uit het schrijven van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat hij een update wil van de medische situatie van verzoekende partij, hetgeen betekent dat hij de recente medische situatie wenst te kennen. Verzoekende partij werd daarbij ook duidelijk gewezen op wat de gevolgen zijn indien zij niet reageert.

3.9. Verzoekende partij ontkent noch betwist dat zij dit schrijven heeft ontvangen. Evenmin stelt zij dat zij gevolg heeft gegeven aan dit schrijven.

3.10. De Raad wijst erop dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat de vreemdeling bij zijn aanvraag “*alle nuttige en recente inlichtingen*” overmaakt aangaande de ziekte. Alsook moet hij een standaard medisch getuigschrift overmaken dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan het indienen van de aanvraag.

Wat dit betreft stellen de voorbereidende werken als volgt:

“De tweede en derde wijziging bieden de Dienst Vreemdelingenzaken de mogelijkheid om een zogenaamde “technische weigering” te nemen en op die manier tijd te winnen.

Zo kan de Dienst Vreemdelingenzaken voortaan een aanvraag 9ter van een vreemdeling die zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een oproeping, die bij een ter post aangetekende zending werd verstuurd, door de DVZ-arts (of de aangestelde deskundige) zonder voorwerp te verklaren. Het KB van 24 januari 2011 bepaalt momenteel enkel dat het attest van immatriculatie wordt ingetrokken, maar bepaalt niet de gevolgen voor de aanvraag. De regeling is geïnspireerd op hetgeen reeds bestaat in de asielpprocedure en neemt de bewoordingen over van artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980.

Verder kan de Dienst Vreemdelingenzaken een aanvraag 9ter zonder voorwerp verklaren, indien de vreemdeling in het bezit werd gesteld van een verblijfstitel van onbeperkte duur via een andere procedure en geen voortzetting vraagt van zijn aanvraag binnen de 60 dagen. Deze wijziging is geïnspireerd op de regeling van artikel 55 van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte wordt expliciet vereist dat het standaard medisch attest niet ouder mag zijn dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag en wordt de betrokkene gevraagd om alle nuttige en recente inlichtingen over te maken.” (Parl.St. Kamer, 2011-2012, doc 53, 1824/001, p.4).

Hoewel het begrip “*technische weigering*” zoals gehanteerd in de voorbereidende werken doelt op enerzijds de situatie waarin geen gevolg wordt gegeven aan een oproeping om zich persoonlijk aan te bieden (artikel 9ter, § 1/1) en anderzijds de situatie waarin een aanvraag zonder voorwerp wordt verklaard in het geval de vreemdeling in bezit is van een verblijfstitel voor onbeperkte duur en geen voortzetting vraagt van de procedure (artikel 9ter, § 7), blijkt duidelijk uit de voorbereidende werken dat de wetgever eveneens belang hecht aan het feit dat de overgemaakte medische gegevens recent zijn en wordt op dat vlak aldus een medewerkingsplicht van de vreemdeling vereist. Niet alleen moet hij de aanvraag laten vergezellen van een standaard medisch getuigschrift dat niet ouder mag zijn dan drie maanden, maar moet hij eveneens alle nuttige en recente inlichtingen aangaande ondermeer zijn ziekte over maken.

Uit artikel 9quater van de vreemdelingenwet blijkt verder dat de oproepingen alsook de vragen tot inlichtingen geldig kunnen verstuurd worden naar, in voorkomend geval, de effectieve woonplaats of de gekozen woonplaats van de vreemdeling, als naar de advocaat van de vreemdeling. In casu werd zowel een schrijven gericht aan de verzoekende partij als aan haar advocaat met de vraag recente inlichtingen te verschaffen.

3.11. Hoewel niet kan ontkend worden dat verzoekende partij ten tijde van het indienen van haar aanvraag, meer bepaald 1 april 2015, voldeed aan de medewerkingsplicht door toen een standaard medisch getuigschrift van 19 februari 2015 voor te leggen, en het haar niet ten kwade kan worden geduid dat door de verschillende procedures voor de Raad, de aanvraag op 4 mei 2018 opnieuw moest behandeld worden, is het evenwel volledig conform de ratio legis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet dat de verwerende partij – via de arts-adviseur – een recent standaard medisch getuigschrift en recente medische gegevens opvraagt nu de voorgelegde medische gegevens van 2015 dateren en anno 2018 bezwaarlijk nog als recent kunnen beschouwd worden.

Op 16 oktober 2018 heeft de arts-adviseur volgend advies gegeven:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 01.04.2015.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Aangezien bepaalde bijkomende medische inlichtingen noodzakelijk zijn om een volledig en objectief medisch advies te kunnen geven en betrokkene heeft nagelaten deze over te maken binnen de vooropgestelde termijn, is het niet mogelijk het medisch dossier te beoordelen.

Ik verklaar hierbij, dat ik mij in de onmogelijkheid bevind een medisch advies uit te brengen over de huidige medische toestand van betrokkene.”

De verwerende partij oordeelt op basis hiervan dat *“de aanvraag negatief wordt afgesloten wegens gebrek aan voorlegging van de gevraagde nuttige inlichtingen”*.

De verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij conform artikel 9ter, §1, derde lid van de vreemdelingenwet haar aanvraag niet mocht weigeren met als motivering dat verzoekende partij nagelaten heeft de gevraagde nuttige inlichtingen voor te leggen. Het gegeven dat zij daartoe ondermeer het begrip *“technische weigering”* hanteert doet hieraan geen afbreuk. De Raad wijst er daarbij trouwens op dat ook het begrip *“ongegrond”* of *“ongegegrondheid”* niet als dusdanig voorkomt in artikel 9ter van de vreemdelingenwet doch niet kan ontkend worden dat een aanvraag door de verwerende partij ongegrond kan verklaard worden. Verzoekende partij stelt namelijk zelf dat een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond kan verklaard worden.

Zij kan niet gevolgd worden in haar stelling als zou de verwerende partij een voorwaarde hebben toegevoegd aan artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

3.12. Waar verzoekende partij nog verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wijst de Raad erop dat in een continentale rechtstraditie geen precedentswaarde geldt.

3.13. Het eerste middel is ongegrond.

3.14. In een tweede middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Tweede middel

Overwegende dat verzoekers een tweede middel nemen van de schending van artikel 3 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens en van de Fundamentele Vrijheden, gelezen in het licht van het arrest ABDIDA van het Hof van Justitie van de Europese Unie en van het arrest dd. 16 januari 2014 van het Grondwettelijk Hof.

Dat het Hof van Justitie van de Europese Unie en het Grondwettelijk Hof stellen dat artikel 3 van het EVRM aan verzoekers het recht op een reëel en effectief onderzoek waarborgen van hun aanvraag tot toekenning van een verblijfstitel wegens medische redenen.

Dat tegenpartij die zich op een technische reden grondt om een verblijfstitel aangevraagd op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 te weigeren, artikel 3 van het EVRM schendt zoals geïnterpreteerd door het Hof van Justitie van de Europese Unie en het Grondwettelijk Hof.

Dat wegens de voorwaarden uiteengezet in artikel 9ter §3 alinea 1,5° die een verergering van de medische situatie van verzoekers vereist voor elke toekomstige verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter, tegenpartij het voor verzoekers immers onmogelijk maakt een verblijfstitel te bekomen wegens medische redenen op basis van dezelfde medische elementen.

Dat zij hen dus niet toestaat over een daadwerkelijk onderzoek van hun aanvraag te begunstigen

Dat bestreden beslissing gezien de hierboven vermelde elementen artikel 3 van het EVRM schendt.

Dat het middel gegrond is.”

3.15. Verzoekende partij betoogt dat zij recht heeft op een reëel en effectief onderzoek van haar medische situatie, maar zij gaat er volledig aan voorbij dat zij door haar eigen handelen, met name het niet mee werken met het bestuur, dergelijk onderzoek onmogelijk maakt.

De Raad wijst er daarbij nog op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde kan zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N. / Verenigd Koninkrijk). Het begrip *“uitzonderlijke gevallen”* werd nader omschreven in de zaak Paposhvili / België (EHRM 13 december 2016, nr. 41738/10) waarbij het Hof stelde: *“183. The Court considers that the “other very exceptional cases” within the meaning of the judgment in N. v. the United Kingdom (§ 43) which may raise an issue under Article 3 should be understood to refer to situations involving the removal of a seriously ill person in which substantial grounds have been shown for believing that he or she, although not at imminent risk of dying, would face a real risk, on account of the absence of appropriate treatment in the receiving country or the lack of access to such treatment, of being exposed to a serious, rapid and irreversible decline in his or her state of health resulting in intense suffering or to a significant reduction in life expectancy. The Court points out that these situations correspond to a high threshold for the application of Article 3 of the Convention in cases concerning the removal of aliens suffering from serious illness.”* (Het Hof oordeelt dat onder “andere zeer uitzonderlijke

gevallen" zoals bedoeld in de zaak N. v. Verenigd Koninkrijk die aanleiding kunnen geven tot een schending van artikel 3 EVRM dienen begrepen te worden de situaties die een verwijdering van een ernstig zieke persoon inhouden waarbij substantiële gronden zijn aangetoond om aan te nemen dat deze persoon, hoewel niet in imminent levensgevaar, een reëel risico loopt, omwille van de afwezigheid van of het gebrek aan toegang tot adequate behandeling in de ontvangende staat, te worden blootgesteld aan een ernstige, snelle en onomkeerbare achteruitgang van de gezondheidstoestand resulterende in intens lijden of in een opmerkelijke vermindering van de levensverwachting. Het Hof wijst erop dat deze situaties overeenstemmen met de hoge drempel inzake de toepassing van artikel 3 EVRM in zaken die betrekking hebben op de verwijdering van ernstig zieke vreemdelingen.).

In casu toont de verzoekende partij dergelijke uitzonderlijke situatie evenwel niet aan. De Raad beklemtoont dat verzoekende partij heeft nagelaten mee te werken met het bestuur en recente inlichtingen te verschaffen aangaande haar huidige medische situatie terwijl het in de eerste plaats toekomt aan de vreemdeling die stelt omwille van medische redenen niet terug te kunnen naar het land van herkomst of land van gewoonlijk verblijf aan te tonen dat zij ernstig ziek is en aldaar de benodigde medische zorgen niet kan bekomen. Nu het duidelijk is dat verzoekende partij ervoor opteert geen medewerking te verlenen aan de arts-adviseur ten einde deze in staat te stellen haar actuele toestand te beoordelen, toont zij ook niet aan dat zij in het land van herkomst of gewoonlijk verblijf medische zorgen behoeft of nog, verstoken zal blijven van de eventuele benodigde medische zorgen.

In tegenstelling voorts tot wat verzoekende partij lijkt voor te houden, staat het haar steeds vrij, indien zij actueel nog steeds gewag kan maken van een ernstige medische problematiek, een nieuwe aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in te dienen. Er kan in dat geval niet aangenomen worden dat de verwerende partij toepassing zou maken van artikel 9ter, §3, 5° van de vreemdelingenwet.

3.16. Het tweede middel kan niet worden aangenomen.

3.17. In een enig middel, gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Overwegende dat het bevel om het grondgebied te verlaten samenhangend is met de beslissing die de aanvraag tot machtiging tot verblijf ingediend door verzoekster op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 onontvankelijk verklaart.

Dat het aangewezen is, rekening houdend met wat voorafgaat, deze beslissing te vernietigen;

Dat het dus aangewezen is de bevelen het grondgebied te verlaten die daarmee samenhangen te vernietigen."

3.18. Nu de kritiek van de verzoekende partij gericht tegen de eerste bestreden beslissing geen aanleiding heeft kunnen geven tot de nietigverklaring ervan, toont de verzoekende partij evenmin met haar betoog aan waarom het bevel om het grondgebied te verlaten zou moeten vernietigd worden.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend negentien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER